Dosarul nr. 4-2069/2024
4-24096406-12-4-28082024

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

28 noiembrie 2024 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău, sediul Buiucani
Instanţa de judecată compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Lilia Lupaşco
Grefierul Mariana Harabagiu

În lipsa:
Agentului constatator Olgăi Iudina
Făptuitorului Olgăi Sîrbu

examinând în şedinţă judiciară publică, la sediul instanţei, în limba de stat, cauza contravenţională privind învinuirea cet. ***Sîrbu Olga***, născută la *****, IDNP *****, domiciliată în mun. Chişinău, str. *****, *****, în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 63 alin. (1) din Codul contravenţional, instanţa

c o n s t a t ă:

La data de 28 august 2024, în procedura Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani a parvenit spre examinare dosarul contravenţional pe învinuirea cet. Sîrbu Olga în săvârşirea contravenţiei prevăzute de art. 63 alin. (1) din Codul contravenţional.

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 354275 din 22.08.2024, încheiat de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliţie Ciocana al Direcţiei de poliţie a mun. Chişinău, Iudina Olga, cet. Sîrbu Olga se învinuieşte în săvârşirea contravenţiei prevăzute de art. 63 alin (1) din Codul contravenţional, pentru faptul că, la 07.08.2024, orele 21:35, în mun. Chişinău, str. G. Latină 3/1, minora *****, ***** a agresat fizic pe minora *****, cauzându-i vătămarea corporală neînsemnată prin ce cet. Sîrbu Olga nu şi-a îndeplinit corespunzător obligaţiunile de întreţinere şi educare a copilului.

În şedinţa de judecată, făptuitorul Sîrbu Olga, fiind citată legal despre locul, data şi ora şedinţei de judecată, prin citaţie cu aviz de recepţie (f.d.26), nu s-a prezentat, ţi nu a comunicat instanţei motivele neprezentării sale.

În şedinţa de judecată, agentul constatator Iudina Olga, fiind citată legal despre locul, data şi ora şedinţei de judecată, prin citaţie cu aviz de recepţie, nu s-a prezentat, însă a depus o cerere de examinare în lipsa sa (f.d.28).

Potrivit art. 455 alin. (1), (2) şi (3) Cod contravenţional, şedinţa de judecare a cauzei contravenţionale are loc cu citarea părţilor, în modul prevăzut de prezentul cod.

Prezenţa agentului constatator sau, după caz, a procurorului, în cazul în care acesta este parte în cauza contravenţională, la şedinţa de judecare a cauzei contravenţionale este obligatorie. Absenţa agentului constatator sau, după caz, a procurorului, citaţi în conformitate cu legislaţia, fără motiv întemeiat şi fără înştiinţarea prealabilă a instanţei,

nu împiedică judecarea cauzei contravenţionale şi permite aplicarea acestuia a unei amenzi judiciare de către instanţa de judecată, în conformitate cu art. 201 din Codul de procedură penală.

Neprezentarea în şedinţă a făptuitorului sau a victimei, legal citate, fără motive întemeiate nu împiedică judecarea cauzei contravenţionale.

Având în vedere norma legală precitată, instanţa de judecată a dispus examinarea cauzei contravenţionale în lipsa agentului constatator şi a făptuitorului, ori instanţa de judecată a întreprins acţiuni în vederea citării acestora.

Studiind materialele cauzei în raport cu prevederile legale ce guvernează speţa dedusă judecăţii, instanţa de judecată apreciază că procesul contravenţional urmează a fi încetat, reieşind din următoarele considerente.

În sensul art. 462 din Codul contravenţional, atunci când examinează cauza contravenţională, instanţa de judecată trebuie să pronunţe una din aceste două soluţii: a) încetarea procesului contravenţional; sau b) declararea vinovăţiei persoanei care a comis contravenţia imputată şi, după caz, stabilirea sancţiunii contravenţionale, aplicarea măsurii de siguranţă sau înlăturarea executării sancţiunii.

Conform art. 7 din Codul contravenţional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Potrivit art. 10 din Codul contravenţional, constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională. Fapta prejudiciabilă constituie temeiul real al răspunderii contravenţionale şi se manifestă sub două forme prin intenţie sau din imprudenţă.

Intenţia este o comportare activă prin care se încalcă o normă prohibitivă ce interzice o anumită activitate, iar imprudenţa constă din faptul, că persoana care săvârşeşte fapta îşi dă seama şi prevede urmările care vor surveni în urma acesteia, dar consideră, că în mod uşuratic vor putea fi evitate.

În baza art. 458 alin. (1) din Codul contravenţional, examinînd cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

Pentru a purcede la analiza existenţei sau inexistenţei faptei contravenţionale, prioritar instanţa de judecată va analiza cuprinsul procesului-verbal cu privire la contravenţie prin raportarea acestuia la cerinţele imperative prevăzute de legea contravenţională prin prisma existenţei temeiurilor de declarare a nulităţii absolute sau relative.

În accepţiunea art. 381 alin. (4) din Codul Contravenţional, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atît circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cît şi cele care

dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

În baza art. 442 alin. (1) din Codul contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de către agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Din perspectiva Convenţiei Europene a Drepturilor Omului, faptele cotravenţionale pot intra în sfera cauzelor penale. Astfel, în materie contravenţională au fost recunoscute garanţiile procedurale specifice materiei penale, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de art. 6 § 2 din Convenţia Europeană.

Cu titlu preliminar, se impun a fi făcute câteva consideraţii referitoare la natura juridică a procesului-verbal cu privire la contravenţie, precum şi la forma acestuia. Procesul-verbal de contravenţie materializează o manifestare de voinţă cu caracter unilateral a unei autorităţi publice (prin intermediul persoanelor care au calitatea de agenţi constatatori) şi reprezintă un act administrativ unilateral cu caracter individual, emis în baza puterii publice, cu scopul de a produce efecte juridice. Procesul-verbal cu privire la contravenţie reprezintă un act probator al unei contravenţii şi trebuie să conţină menţiunile prevăzute de art. 443 din Codul Contravenţional.

În acest context, respectarea exigenţelor legale prevăzute de art. 443 din Codul contravenţional este obligatorie pentru agentul constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie, prin prisma art. 445 din Codul Contravenţional.

Analizând actul de constatare sub aspectul legalităţii sale, instanţa va cerceta dacă în cauză sunt întrunite cerinţele de formă ale procesului-verbal de contravenţie, aşa cum sunt impuse acestea de dispoziţiile art. 443 din Codul Contravenţional referitoare la menţiunile obligatorii ce trebuie prevăzute sub sancţiunea nulităţii. Nulitatea poate fi invocată şi din oficiu.

Aşadar, cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerinţele prevăzute de lege sub sancţiunea nulităţii absolute, instanţa constată că dispoziţiile legale în materie au fost respectate. Astfel, procesul-verbal cuprinde toate menţiunile prevăzute de art. 443 şi 445 din Codul contravenţional, neexistând temeiuri de nulitate absolută.

Instanţa, analizând întregul material probatoriu acumulat şi prezentat în justificarea întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenţie, consideră că în acţiunile cet. Sîrbu Olga lipseşte faptul contravenţiei prevăzut la art. 63 alin. (1) Cod contravenţional.

Instanţa de judecată cu titlu primar atestă că procesul verbal, şi anume fapta incriminată este una vagă. Nu este identificate expres acţiunile de neîndeplinire a obligaţiilor părinteşti de către Sîrbu Olga, precum şi prin ce anume nu şi-a onorat obligaţiile părinteşti de supraveghere a copilului minor.

Astfel, elementele laturii obiective nu au fost indicate de către agentul constatator. Or, Sîrbu Olga are dreptul de a cunoaşte esenţa faptei care i se incriminează.

Totodată, esenţial pentru calificare este stabilirea legăturii de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă exprimată în acţiunea de neîndeplinire a obligaţiilor părinteşti şi urmările prejudiciabile survenite, fapt care nu a fost probat în speţă.

Latura subiectivă a contravenţiei analizate se exprimă, în primul rând, prin vinovăţie sub formă de intenţie.

Contravenţia se consideră săvârşită cu intenţie dacă persoana care a săvârşit-o îşi dădea seama de caracterul acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a dorit sau a admis în mod conştient survenirea acestor urmări.

În speţă, instanţa de judecată nu a stabilit existenţa intenţiei directe a cet. Sîrbu Olga de a nu îndeplini obligaţiile de părinte.

Ori, la caz, nu este clar prin ce anume Sîrbu Olga nu şi-a îndeplinit obligaţiile părinteşti.

Instanţa de judecată ţine să menţioneze că acţiunile cet. Sîrbu Olga nu se încadrează în prevederile art. 63 alin. (1) Cod contravenţional, or, în speţă nu a avut loc o neîndeplinire sau îndeplinirea necorespunzătoare a obligaţiilor părinteşti ce ţine de educarea copilului minor.

În alt context, instanţa de judecată concluzionează că agentul constatator, abilitat cu atribuţii de constatare a faptei contravenţionale şi aplicare a sancţiunii, administrează orice probe prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalităţii şi temeiniciei procesului-verbal. Din acest argument, rezultă că simpla constatare (uneori pretinsa constatare) a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanţa să stabilească vinovăţia unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal contravenţional.

În alţi termeni, atât timp cât asupra faptelor descrise în conţinutul actului, neconfirmate prin alte mijloace de probă, pot plana o serie de dubii, instanţa apreciază că îşi găseşte aplicare un alt principiu de drept, şi anume principiul *in dubio pro reo.*

La fel, în cauza *Telfner versus Austria*, CEDO a statuat că, o condamnare în lipsa probelor convingătoare de vinovăţie constituie o încălcare a art.6 §2 din CEDO, iar în cauza *Anghel versus România*, CEDO a accentuat că, sarcina probei îi revine acuzării şi îndoiala profită acuzatului.

La cazul dedus judecăţii, prin prisma principiului prezumţiei nevinovăţiei, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea făptuitorului, instanţa reţine că pe parcursul examinării prezentei cauze contravenţionale agentul constatator nu a prezentat careva probe admisibile, pertinente, concludente şi utile care ar demonstra vinovăţia cet. Sîrbu Olga în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 63 alin. (1) Cod Contravenţional al Republicii Moldova.

Or, conform art. 375 Cod Contravenţional al RM, persoana acuzată de săvîrşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa.

Sintetizând circumstanţele reliefate suprapuse la textele de lege enunţate, ţinând cont de faptul că fapta nu întruneşte elementele contravenţiei prevăzute de art. 63 alin.(1) Cod Contravenţional, nefiind probată intenţia a cet. Sîrbu Olga de a săvârşi fapta contravenţională, iar în circumstanţele enunţate şi ţinând cont de faptul că orice dubii care nu au fost înlăturate, în virtutea legii, se tratează în folosul persoanei, instanţa de judecată conchide că în cadrul judecării cauzei nu s-a confirmat temeinicia faptei imputate cet. Sîrbu Olga din care ajunge la concluzia de a înceta procesul contravenţional pornit în privinţa cet. Sîrbu Olga în baza art. 63 alin. (1) Cod contravenţional, din lipsa faptului contravenţiei.

Potrivit art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravenţional, Procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care, nu există faptul contravenţiei.

Art. 461 Cod Contravenţional stabileşte că, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art. 441 instanţa încetează procesul contravenţional.

Pornind de la cele indicate, instanţa consideră învinuirea adusă cet. Sîrbu Olga în comiterea contravenţiilor prevăzute de art. 63 alin. (1) Cod contravenţional, neîntemeiată, urmând încetarea procesului în legătură cu faptul că în acţiunile făptuitorului nu există faptul contravenţiilor.

Pentru aceste motive şi în conformitate cu art. 461, 462 Cod Contravenţional al R.M., instanţa de judecată

h o t ă r ă ş t e:

Se încetează procesul contravenţional intentat în privinţa cet. ***Sîrbu Olga***, învinuită în săvârşirea contravenţiei prevăzută de art. 63 alin. (1) din Codul Contravenţional al RM, pe motivul că nu există faptul contravenţiei.

Copia hotărârii se remite pentru informare părţilor.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Chişinău în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (*sediul Buiucani*).

Preşedinte de şedinţă,
judecător Lupaşco Lilia

Copia corespunde originalului,
Judecător
Lupaşco Lilia